

Arrest

nr. 90 642 van 29 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Hilde VAN VRECKOM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoekster niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart een Georgisch staatsburger en van Jezidi origine te zijn, afkomstig uit Tbilisi. In oktober 1995 bent u gehuwd met E.B.

Uw echtgenoot nam deel aan betogingen tegen voormalig Georgisch president Shevardnadze. Hierdoor werd hij vaak aangehouden en geslagen. Ook schreef hij over de handelingen van de Georgische overheid, zoals over verdwijningen en deelde hij pamfletten uit. Na een aanslag op het leven van Shevernadze in 1998 werd uw echtgenoot een tiental dagen gearresteerd.

Hierna besloten jullie naar Moskou in de Russische Federatie te verhuizen waar jullie van 2000 tot 2006 of 2007 een carwash uitbaatten. In Moskou werden jullie beledigd omwille van jullie origine.

Na het begin van de oorlog in Zuid-Ossetië in 2008 besloten uw echtgenoot en u terug te keren naar Georgië. Uw echtgenoot wou er een eigen zaak openen, maar dit werd geweigerd. Hieromtrent schreef uw echtgenoot klachten naar het college van burgemeester en schepenen. In september 2008 kwamen 2 politiemannen naar uw woning en namen uw echtgenoot mee. Enkele uren later vond er in uw woning een huiszoeking plaats door 4 mannen van de staatsveiligheid omdat ze aanwijzingen hadden gevonden dat uw echtgenoot in de oppositie zat. De volgende dag werd uw man vrijgelaten. Ook in 2008 nam uw echtgenoot voor het laatst deel aan een betoging tegen de Georgische regering.

In 2009 bent u met uw gezin teruggekeerd naar Moskou. In 2011 heeft u er 2 keren een asielaanvraag ingediend in de Russische Federatie omwille van uw etnische afkomst. Echter, uw asielaanvraag werd er telkens geweigerd. Na de tweede weigering bent u eind augustus vrijwillig teruggekeerd naar Georgië.

In augustus 2011 was u aan het telefoneren met uw man die met de kinderen was gaan wandelen wanneer 5 of 6 mannen uw woning binnenvielen. Uw schoonvader werd hard door hen geslagen en verloor het bewustzijn. U werd ook geslagen en aangerand en u verloor het bewustzijn. Hierna zat u ondergedoken bij kennissen van uw echtgenoot.

Wanneer uw gezin en u in Georgië verbleven, werden jullie er beledigd door Georgiërs omwille van jullie origine.

Op 3 november 2011 heeft u samen met uw kinderen, A. en B.P.B., per vliegtuig Georgië verlaten en bent u naar België gevlogen. Onderweg naar België werd uw paspoort niet gecontroleerd.

Toen u 2 weken in België verbleef, heeft u voor het laatst telefonisch contact gehad met uw echtgenoot. Hij was toen in Tbilisi. Van Dato die u naar België bracht kwam u te weten dat uw schoonvader in slechte gezondheid is en waarschijnlijk zal sterven.

Op 29 november 2011 diende u een asielaanvraag in bij de bevoegde asielinstanties.

In geval van een terugkeer naar Georgië vreest u de veiligheidsdiensten en de personen van de partij van huidig president Saakashvili omwille van de oppositieactiviteiten van uw echtgenoot.

U bent in het bezit van volgende documenten: uw geboorteakte, de geboorteakten van uw 2 kinderen A. en P., een kopie van een bewijs van uw asielaanvraag in de Russische Federatie dd. 28.06.2011, een ontvangstbewijs van de Russische federale Migratiedienst van uw Georgisch paspoort dd. 06.04.2011, een beslissing van de Russische federale migratiedienst aangaande uw asielaanvraag dd. 10.08.2011, een aanvraag van de adjunct van de afdeling vluchtelingen zaken in de Russische Federatie dd. 16.08.2011, een beslissing van de Russische federale migratiedienst aangaande uw asielaanvraag dd. 04.2011, een ontvangstbewijs van Russische federale migratiedienst van uw Georgisch paspoort dd. 05.07.2011 en een kopie van reisdocumenten voor uw kinderen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster, luidens de bewoordingen ervan, een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal in casu worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“Aangezien u verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, dient uw asielaanvraag te worden behandeld ten opzichte van Georgië.

Er dient te worden opgemerkt dat u uw asielproblemen niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat u zeer weinig weet over de politieke activiteiten van uw echtgenoot. U verklaart dat uw echtgenoot klachten schreef over de daden van de regering, zoals over verdwijningen (CGVS, p. 13). Doch u weet niet naar wie hij dit schreef, noch weet u of deze klachten werden gepubliceerd (CGVS, p. 13 & 14). U weet eveneens niet voor welke oppositiepartij uw man dit deed (CGVS, p. 13). Ook haalt u aan dat uw man pamfletten verspreidde, doch u weet niet wat er op deze pamfletten stond (CGVS, p. 14). Ook weet u niet aan welke betogingen uw man exact deelnam en weet u niet wat hij er allemaal precies deed (CGVS, p. 7). Gezien u zelf verklaart dat de politieke activiteiten van uw echtgenoot de oorzaak zijn voor de problemen waardoor u uw land van herkomst heeft verlaten (CGVS, p. 13 & 15), is het zeer opmerkelijk dat u dermate weinig kunt vertellen over zijn politieke activiteiten. Bovenstaande vaststelling doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast moet gewezen worden op verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het CGVS en uw verklaringen in de vragenlijst voor het CGVS die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld.

Ten eerste stelt u voor het CGVS dat uw echtgenoot sinds jullie terugkeer naar Georgië in 2008 slechts 1 keer werd gearresteerd (CGVS, p. 18). Echter, in de betreffende vragenlijst stelt u dat uw man sinds 2008 thuis twee keer werd gearresteerd (vragenlijst CGVS, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaring ontkent u uw verklaring in de vragenlijst en stelt u dat hij ten tijde van Shevardnadze nog werd gearresteerd (CGVS, p. 23). Deze verklaring is niet afdoende. Immers, de betreffende vragenlijst werd u voorgelezen in het Russisch waarna u deze ondertekende voor akkoord (vragenlijst CGVS, p. 4 & CGVS, p. 24). Uw verklaring volgens dewelke tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verschillende vertaalfouten werden gemaakt die u ter plaatse opmerkte (CGVS, p. 21), kan eveneens bovenstaande tegenstrijdigheid niet weerleggen aangezien u bij het begin van het gehoor voor het CGVS expliciet stelt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken normaal is verlopen (CGVS, p. 2). Wanneer er u achteraf gevraagd werd waarom u deze problemen niet verteld heeft wanneer u voor het CGVS werd gevraagd naar het verloop van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt u dat u het niet weet (CGVS, p. 24). Dit is geen afdoende uitleg. Bovendien moet worden opgemerkt dat u - buiten de door de dossierbehandelaar vermelde tegenstrijdigheid met de vragenlijst - geen enkele fout kunt opsommen die volgens u werd gemaakt tijdens het invullen van de betreffende vragenlijst (CGVS, p. 21). Met betrekking tot uw verklaring volgens dewelke u aan een niet nader genoemde medische aandoening lijdt waardoor u zich misschien kunt vergissen (CGVS, p. 23), dient opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen tastbare bewijzen heeft neergelegd. Nochtans werd u hiervoor behandeld in de Russische Federatie. U kreeg 5 werkdagen om documenten omtrent uw gezondheidstoestand binnen te brengen (CGVS, p. 23-24).

Echter, tot op heden heeft het CGVS niets ontvangen. Bovendien blijkt u in staat te zijn uw relaas chronologisch en gedetailleerd te vertellen (zie CGVS, p. 14). Omwille van bovenstaande vaststellingen heeft u geen afdoende uitleg kunnen geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Ook verklaart u voor het CGVS geen klacht te hebben ingediend naar aanleiding van de arrestatie van uw echtgenoot in 2008 (CGVS, p. 20). U verklaart zelfs nooit een klacht bij de politie te hebben ingediend naar aanleiding van één van de problemen die jullie in Georgië zouden hebben gekend (CGVS, p. 20). Echter, in de betreffende vragenlijst vermeldt u dat uw echtgenoot en u klacht indienden bij de Georgische politie tegen de arrestatie van uw man en naar aanleiding van de sabotagepogingen door handelszaken op jullie carwash in 2008 (vragenlijst CGVS, p. 3). Aangezien u verklaart dat jullie enkel tot 2006 of 2007 een carwash in de Russische Federatie hadden (CGVS, p. 6), impliceert dit dat de klacht in verband met de carwash in 2008 handelde over een carwash in Georgië. Wanneer u geconfronteerd werd de vaststelling dat u in de vragenlijst stelde dat u bij de politie een klacht heeft ingediend betreffende de carwash, stelt u dat tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw woorden verkeerd werden vertaald en ontkent u dit er te hebben verteld (CGVS, p. 21). Echter, omwille van bovenstaande vaststellingen is deze verklaring niet afdoende en heeft u deze tegenstrijdigheid met de betreffende vragenlijst niet kunnen verklaren.

Bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het CGVS en uw verklaringen in de vragenlijst voor het CGVS die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld, betreffen dergelijk essentiële aspecten in uw asielrelaas waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd wordt.

Bovendien moet opgemerkt worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u verklaarde vrees jegens de Georgische autoriteiten. Meer bepaald vreest u dat de Georgische veiligheidsdiensten en mensen van de politieke partij van president Saakashvili uw kinderen zouden kunnen vermoorden (CGVS, p. 13). Het is immers opmerkelijk dat u in september 2011, dus na de laatste aanval op u in augustus 2011 - weliswaar via een tussenpersoon - de door u gevreesde Georgische autoriteiten heeft gecontacteerd om de geboorteakte van uw zoon Aleksander te bemachtigen (CGVS, p. 9). Dit gedrag is niet in overeenstemming met de door u verklaarde vrees en doet bijgevolg ernstig afbreuk aan de door u verklaarde vrees jegens de Georgische autoriteiten.

Bovendien moet worden opgemerkt te worden dat vermoed wordt dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. U verklaart met twee vliegtuigen van Georgië naar België te zijn gevlogen (CGVS, p. 12). U weet daarbij niet met welke luchtvaartmaatschappij(en) u heeft gevlogen (DVZ-verklaring, vraag 35). Ook blijft u onaannemelijk vaag over uw reisroute. Meer bepaald weet u niet in welk land het eerste vliegtuig dat u nam, landde (CGVS, p. 12; DVZ-verklaring, vraag 35). Ook kunt u zich niet meer herinneren of uw paspoort in België werd gecontroleerd (CGVS, p. 12). Bovendien meent u bij de landing van het eerste vliegtuig dat uw paspoort er niet werd gecontroleerd in de luchthaven (CGVS, p. 12). Uw verklaring volgens dewelke u meent dat uw paspoort niet is gecontroleerd in een luchthaven, is niet aannemelijk. Immers, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Deze vaststelling ondermijnt de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat de door u verklaarde problemen in Georgië betreft omwille van uw origine, dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u enkel werd beledigd, doch dat er geen geweld tegen u werd gebruikt (CGVS, p. 15). Er dient te worden opgemerkt dat deze door u verklaarde feiten op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om aanleiding te geven tot de vaststelling van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. Dergelijke feiten kunnen bezwaarlijk aanzien worden als een doelbewuste ernstige bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Bovendien dient er te worden opgemerkt dat, er van uitgaande dat de ingeroepen feiten vaststaan, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat personen van Jezidi-origine actueel niet worden vervolgd in Georgië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die

erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw geboorteakte en de geboorteakten van uw 2 kinderen A. en P. bevatten louter gegevens betreffende uw identiteit en die van uw kinderen die niet betwist worden. De kopie van een bewijs van uw asielaanvraag in de Russische Federatie dd. 28.06.2011, het ontvangstbewijs van de Russische federale migratiedienst van uw Georgisch paspoort dd. 06.04.2011, de beslissing van de Russische federale migratiedienst aangaande uw asielaanvraag dd. 10.08.2011, de aanvraag van de adjunct van de afdeling vluchtelingen zaken in de Russische Federatie dd. 16.08.2011, de beslissing van de Russische federale migratiedienst aangaande uw asielaanvraag dd. 04.2011 en de ontvangstbewijs van de Russische federale migratiedienst van uw Georgisch paspoort dd. 05.07.2011 tonen aan dat u in 2011 twee asielaanvragen heeft ingediend in de Russische Federatie die allebei werden geweigerd en dat er een aanvraag werd gedaan om u en uw kinderen een visum te verlenen in het kader van repatriëring. Echter, ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopieën van reisdocumenten voor uw kinderen tonen aan dat uw kinderen in augustus 2011 zijn teruggekeerd naar Georgië. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bevindingen van de verwerende partij hebben betrekking op de kernelementen van het asielrelaas, zijn dus pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoekster toe om ze te weerleggen.

2.5.1. Verzoekster voert in eerste instantie aan, ter verklaring van de vastgestelde onwetendheden over de activiteiten van haar echtgenoot, dat de verwerende partij uit het oog is verloren dat zij verklaarde dat haar echtgenoot zijn politieke activiteiten quasi clandestien ondernam en zijn familie wou beschermen. Verzoekster is dan haar echtgenoot zelf gaan bespieden, hetgeen verklaart dat zij heeft kunnen preciseren dat hij in het kader van zijn politieke activiteiten verdwijningen aangaf die werden georganiseerd door de regering, en dat hij ook brochures uitdeelde.

2.5.2. De Raad is van oordeel dat deze uitleg niet volstaat om de talrijke onwetendheden die verzoekster etaleerde in een ander daglicht te stellen. Zij ziet immers de oorzaak van haar vervolgingsproblemen in de politieke activiteiten van haar echtgenoot, zodat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat zij hierover verklaringen zou kunnen afleggen die ontdaan zijn van de vaagheden en onwetendheden omtrent deze activiteiten. Het gegeven dat haar echtgenoot clandestien zou opereren doet hieraan geen afbreuk: enerzijds gaf verzoekster immers zelf aan dat zij hem bespiedde, anderzijds getuigt verzoeksters onwetendheid van een desinteresse die van aard is de ernst van de gevreesde problemen dermate te relativiseren dat ze als ongeloofwaardig moeten worden afgedaan, nu verzoekster, na wat hen is overkomen niet zou hebben gesproken met haar man over de problemen die zich manifesteerden of, later, dat zij niet zelf zou hebben getracht meer informatie te bekomen.

2.5.3. Voorts kan niet worden voorbijgegaan aan de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster. Zij stelt dienaangaande in eerste instantie dat de verschillende verklaringen over het aantal aanhoudingen van haar man niet tegenstrijdig zijn, nu de oudste aanhouding plaats had tijdens het regime van Shevardnadze en zij dit niet heeft vermeld gezien de "anciënniteit van de feiten". Deze vergoelijking kan de vastgestelde tegenstrijdigheid evenwel niet opheffen. Immers verklaarde verzoekster enerzijds dat haar echtgenoot sedert hun terugkeer naar Georgië in 2008 één keer werd gearresteerd (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 3, p 18). Anderzijds had zij bij het invullen van de vragenlijst (adm. doss. stuk 9, p 3) voorafgaand aan het gehoor duidelijk te kennen gegeven dat hij sedert de terugkeer twee keer werd gearresteerd. Verzoekster is dus tegenstrijdig wat betreft het aantal arrestaties gedurende één zelfde periode, met name sedert hun terugkeer naar Georgië in 2008. Haar uitleg volstaat niet om deze tegenstrijdigheid, die verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het relaas, op te heffen.

2.5.4. Tegenover de vastgestelde tegenstrijdigheid aangaande het al dan niet indienen van een klacht bij de politie, stelt de Raad vast dat verzoekster in het algemeen verklaarde nooit een klacht te hebben ingediend bij de politie tegen een van de problemen die zijn in Georgië hebben gekend (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 3, p 20) terwijl zij in de vragenlijst stelde dat zij in 2008 klacht gingen indienen bij de politie tegen commerciële handelszaken die hun carwash saboteerden en ze opnieuw klacht indiende tegen de arrestatie van haar man in september 2008 (adm. doss. stuk 9, p 3). De verwarring waarvan verzoekster gewag maakt gaat dus niet op en de tegenstrijdigheid blijft onverminderd overeind.

2.5.5. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij alleen al op grond van de hiervoor beoordeelde motieven genoegzaam tot de conclusie kon komen dat het relaas van verzoekster, met name dat zij vervolgd wordt omwille van de politieke activiteiten van haar echtgenoot, niet geloofwaardig is.

2.6.1. Voorts, wat het vermoeden betreft dat verzoekster haar paspoort zou achterhouden om zo de ware omstandigheden van haar vertrek uit haar land van herkomst te verbergen en de motivering daaromtrent in de bestreden beslissing, stelt verzoekster dat de informatie die wordt gehanteerd officiële informatie is die niet overeenstemt met de werkelijkheid van de feiten. Verzoekster stelt zich de vraag hoe anders het grote aantal asielzoekers kan worden verklaard. Bovendien, zo stelt zij, worden de smokkelaars slimmer al naargelang de controles worden opgedreven en zijn er geen redenen om haar verklaringen niet als waar te beschouwen.

2.6.2. Verzoekster legde zeer vage verklaringen af omtrent haar reisweg. Naast de vaststelling dat zij geen enkel document kan voorleggen dat deze reisweg kan staven, hetgeen van haar zou kunnen worden verwacht nu zij toch per vliegtuig reisde, is het volstrekt ongeloofwaardig dat zij niet weet met welke luchtvaartmaatschappij(en) zij reisde en in welk land haar eerste vlucht landde. Daarenboven zijn haar verklaringen dat haar paspoort nooit werd gecontroleerd niet te rijmen met de informatie in het administratief dossier krachtens dewelke bij binnenkomst in Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden. Verzoekster heeft dan wel een aantal theorieën over deze informatie, maar brengt geen concrete gegevens bij die zouden aantonen dat deze niet correct of niet volledig zou zijn. De verwerende partij, noch de Raad, moeten aantonen dat verzoeksters verklaringen onwaar zouden zijn. Samen met de verwerende partij moet dan ook worden aangenomen dat deze bevindingen de algemene geloofwaardigheid van het relaas verder ondermijnen.

2.7.1. Wat de problemen omwille van haar origine betreft, erkent verzoekster dat er in Georgië geen systematische vervolging bestaat voor personen van Jezidi origine, maar dat vanaf het moment dat een dergelijk iemand wordt geconfronteerd met politieke problemen, de onderdrukking vermeerderd en het verkrijgen van bescherming daartegen wordt bemoeilijkt.

2.7.2. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft ingevolge de politieke activiteiten van haar echtgenoot. Derhalve kan ook geen cumulatie van haar problemen worden aangenomen en blijft de vaststelling van de verwerende partij dat zij niet aantoonde dat zij vervolgd wordt omwille van haar origine, onverminderd overeind.

2.8.1. Verzoekster verwijst nog naar de documenten die zij voorlegde en naar het gegeven dat de documenten aangaande haar asielaanvraag in Rusland aantonen dat zij niet is gefixeerd op het bekomen van een verblijf in België, doch slechts op zoek is naar internationale bescherming.

2.8.2. Dienaangaande past het om de motivering betreffende de voorgelegde documenten in herinnering te brengen :

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw geboorteakte en de geboorteakten van uw 2 kinderen A. en P. bevatten louter gegevens betreffende uw identiteit en die van uw kinderen die niet betwist worden. De kopie van een bewijs van uw asielaanvraag in de Russische Federatie dd. 28.06.2011, het ontvangstbewijs van de Russische federale migratiedienst van uw Georgisch paspoort dd. 06.04.2011, de beslissing van de Russische federale migratiedienst aangaande uw asielaanvraag dd. 10.08.2011, de aanvraag van de adjunct van de afdeling vluchtelingen zaken in de Russische Federatie dd. 16.08.2011, de beslissing van de Russische federale migratiedienst aangaande uw asielaanvraag dd. 04.2011 en de ontvangstbewijs van de Russische federale migratiedienst van uw Georgisch paspoort dd. 05.07.2011 tonen aan dat u in 2011 twee asielaanvragen heeft ingediend in de Russische Federatie die allebei werden geweigerd en dat er een aanvraag werd gedaan om u en uw kinderen een visum te verlenen in het kader van

repatriëring. Echter, ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopieën van reisdocumenten voor uw kinderen tonen aan dat uw kinderen in augustus 2011 zijn teruggekeerd naar Georgië. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen.”

Verzoeksters argumentatie doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verschillende voorgelegde documenten geen bewijs vormen van haar vervolgingsproblemen. Overigens mag niet uit het oog worden verloren dat ook in de Russische Federatie verzoeksters asielaanvragen werden geweigerd.

2.9. Ten slotte, waar verzoekster stelt dat uit het Procedurehandboek van UNHCR blijkt dat de bewijslast met soepelheid moet worden bejegend en dat de verwerende partij deze aanbeveling niet volgt, dient erop gewezen dat de zwaarwichtigheid van de vaststellingen die door de verwerende partij werden gedaan niet toelaten om enig geloof te hechten aan het asielrelaas. Van een al te strenge beoordeling is geen sprake. Verzoeksters argumentatie over het gebrek aan bescherming is, gelet op de ongeloofwaardigheid van relaas, niet dienstig.

2.10. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch, aangezien verzoekster geen andere elementen aanvoert dan deze die haar ongeloofwaardig asielrelaas constitueren, een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS